

РЕШЕНИЕ

№ 4925

гр. София, 19.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 12.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **5095** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр.с чл. 85, ал.1 и ал.4, вр. с чл. 84, ал.1 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Х. Х. Х. З., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане] , против решение № 13774/18.04.2023г., издадено от решаващ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ – МС), с което на основание чл. 67в, ал.1, т.2 от ЗУБ е отказано прехвърлянето му в Република М..

В жалбата са изложени твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби на закона. Конкретно твърди, че няма братовчед в Република България и единственият роднини, който би могъл да се грижи за него е неговият брат, който е в Република М.. Моли съда да отмени решението и да върне преписката на административния орган с указания.

Ответникът, решаващ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, представя административната преписка по издаване на оспорваното решение, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и излага доводи за законосъобразност на решението. Моли съда да отхвърли оспорването.

Административен съд София-град, като взе предвид, че жалбата е подадена в срока по чл.84,ал.1 ЗУБ, от адресат на оспорения отказ, срещу подлежащ на оспорване административен акт, намира същата за допустима.

След като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на

страните и събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания административен акт, съдът намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят Х. Х. Х. З., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане] г е подал молба за международна закрила вх. № 2132 от 20.06.2022г. на РПЦ – Х. до председателя на ДАБ –МС. Регистриран е като непридружен непълнолетен и в хода на административното производство се представлява от представител, назначен с решение на председателя на Националното бюро за правна помощ.

В хода на производството е установено, че жалбоподателят има роднина – пълнолетен брат, който е получил международна закрила в друга държава членка – М..

С декларация рег. № 42661/13.09.2022г. жалбоподателят Х. Х. Х. З. заявява, че желае да се събере с брат си на територията на М.. АССАД А. А. З. заявява, че желае молбата за закрила на непълнолетния му брат да се разглежда в М.. Към молбата са представени писмени доказателства – лични карти, семейна книжка, извлечение от граждански регистър за семейно положение и др.

Интервюиращият орган при ДАБ – МС е приел, че са налице индикации за компетентност на друга държава-членка на Европейския съюз съгласно Регламент (ЕС) № 604/20136 на Европейския парламент и на Съвета и на основание чл. 67а, ал.2, т.1 от ЗУБ с разпореждане рег. № 42661/13.09.2022г. е образувал производство за определяне на държавата, компетентна за разглеждане на молбата за предоставяне на международна закрила на Х. Х. Х. З..

Жалбоподателят и назначеният му представител са запознати с разпореждането на 19.09.2022г.

На основание чл. 8 от Регламент (ЕС) № 604/20136 на Европейския парламент и на Съвета, на 19.09.2022г. е отправено искане с референтен № 56069BG001 към Република М. за поемане на отговорност за Х. Х. Х. З..

На 06.10.2022г. от страна на малтийските власти е изпратена нотификация до Република България, че Република М. отказва да поеме отговорност за Х. Х. Х. З., тъй като чужденецът не е непридружен непълнолетен, поради обстоятелството, че е пристигнал на територията на Република България с неговия братовчед.

На 11.10.2022г. до малтийските власти е изпратено искане за преразглеждане на отрицателния отговор, като е посочено, че братовчедът на чужденеца не е негов представител, съгласно българското законодателство и е изпратен социален доклад относно чужденеца.

С нотификация от 26.10.2022г. малтийските власти отново отказват да поемат отговорност за Х. Х. Х. З., тъй като неговият братовчед би могъл да се грижи за него.

На 03.11.2022г. от българска страна е изпратено отново искане до М. за преразглеждане на отрицателния отговор, като е посочено, че братовчедът на Х. Х. Х. З. не полага грижи за него и не е негов роднина съгласно Регламент (ЕС) № 604/20136 на Европейския парламент и на Съвета.

С поредна нотификация от 15.11.2022г. малтийските власти информират Република България, че Република М. отказва да поеме отговорност за чужденеца, тъй като не е непридружен непълнолетен и случаят няма да бъде преразглеждан.

Като е съобразил отрицателния отговор на малтийските власти и се е позовал на разпоредбите на Регламент (ЕС) № 604/20136 на Европейския парламент и на Съвета, решаващият орган при ДАБ – МС, е приел, че Република България е компетентна да разгледа молбата за международна закрила на Х. Х. Х. З. и на основание чл. 67в, ал.1,

т.2 от ЗУБ с решение № 13774/18.04.2023г. е отказал прехвърлянето на жалбоподателя в Република М..

Решението е връчено на кандидата на език който владее и на неговия представител на 11.05.2023г.

В хода на съдебното обжалване на решението е представена административната преписка по издаване на административния акт. Документите, част от нея, които са на чужд език, съгласно изискванията на чл. 14 АПК са представени с превод на български език.

От ответника като доказателство е представено и решение № 9578/05.06.2023г. на заместник-председателя на ДАБ – МС, с което на Х. Х. Х. З. е предоставен хуманитарен статут.

На основание чл. 15 от Закона за закрила на детето, за производството по делото е уведомена Дирекция „Социално подпомагане“ - Х., която е изпратила социален доклад № ДП/Д-Х—Х/171-002/08.06.2023г., в който е посочено, че авторитет за жалбоподателя са неговите родители и брат му А., с които контактува всеки ден по телефона. Към настоящия момент е останал без родителска грижа. Желанието му е да се събере със семейството на брат си в М..

От така приетото за установено, настоящият съд прави следните правни изводи:

Решението е постановено от компетентен административен орган. Със заповед № РД05-327/19.04.2022г. на председателя на ДАБ – МС, издадена на основание чл. 48, ал.1, т.9 от ЗУБ, А. М. е определена за решаващ орган, който провежда производство по реда на глава шеста, раздел Ia от ЗУБ.

Решението е издадено в писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

Съгласно чл. 67а, ал.1 от ЗУБ, производството по този раздел се провежда в съответствие с Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (ОВ, L 180/31 от 29 юни 2013 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 604/2013", Регламент (ЕО) № 1560/2003 на Комисията от 2 септември 2003 г. за определяне условията за прилагане на Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата-членка, която е компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите-членки от гражданин на трета страна, наричан по-нататък "Регламент (ЕО) № 1560/2003", Регламент за изпълнение (ЕС) № 118/2014 на Комисията от 30 януари 2014 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 1560/2003 за определяне условията за прилагане на Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, която е компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета страна (ОВ, L 39/1 от 8 февруари 2014 г.), наричан по-нататък "Регламент за изпълнение (ЕС) № 118/2014", и Регламент (ЕС) № 603/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. за създаване на система Евродак за сравняване на дактилоскопични отпечатъци с оглед ефективното прилагане на Регламент (ЕС) № 604/2013 за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна

закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство и за искане на сравнения с данните в Евродак от правоприлагащите органи на държавите членки и Европол за целите на правоприлагането и за изменение на Регламент (ЕС) № 1077/2011 за създаване на Европейска агенция за оперативното управление на широкомащабни информационни системи в областта на свободата, сигурността и правосъдието (ОВ, L 180/1 от 29 юни 2013 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 603/2013".

В случая производството е образувано с разпореждане на интервюиращия орган, съгласно чл. 67а, ал.2, т.1 от ЗУБ, за което жалбоподателят и назначеният му представител са информирани, съгласно изискването на чл. 67а, ал.4 от ЗУБ.

Решаващият орган е постановил решението си, след извършване на проверка на доказателствата, изпращане на запитване за поемане на отговорност и получаване на отговор от запитаната държава – членка на Европейския съюз, съгласно изискването на чл. 67в, ал.1 от ЗУБ. В случая от страна на българските власти до Република М. е изпратено едно искане за поемане на отговорност и две молби за преразглеждане на отрицателното становище. Изложени са всички факти, както и аргументите, че лицето е непридружен непълнолетен, че за него не се полагат грижи от братовчед му, който не му е роднина съгласно Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г., нито е негов представител съгласно българското законодателство.

Въпреки това, Република М. отказва да поеме отговорност за жалбоподателя.

Съгласно Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. прехвърлянията в държава членка, компетентна да разгледа подадена молба за международна закрила могат да бъдат извършени на доброволна основа. Няма как българските власти да задължат Република М. да поеме отговорност за Х. Х. Х. З.. При категоричния отказ на М., решението за отказ чужденецът да бъде прехвърлен е единственото възможно.

От приложените социални доклади се установява, че за жалбоподателя има осигурен подслон, вода, храна, дрехи и обувки според сезона и пола, всеки ден се чува с родителите и брат си, има постоянен достъп до медицински грижи, както и право на безплатна правна помощ, а основните му потребности се задоволяват адекватно, поради което при издаване на оспореното решение не е нарушен принципът за съблюдаване най-висшия интерес на детето. Доколкото жалбоподателят и брат му са с предоставен хуманитарен статут на територията на две различни държави членки на ЕС, то те разполагат с възможност да поискат да се съберат на територията на едната от тях.

С оглед на изложеното, Решение № 13774/18.04.2023г., издадено от решаващ орган при ДАБ – МС, е законосъобразно, поради което обжалването следва да бъде отхвърлено.

Водим от горното, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, 65-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. Х. Х. З., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане], против решение № 13774/18.04.2023г. на решаващ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

Решението не подлежи на касационно обжалване, на основание чл.85, ал.23 от ЗУБ.

СЪДИЯ: